



בש"פ 2491/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2491/21

בש"פ 2597/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת ב-בש"פ 2491/21
והמשיבה ב-בש"פ 2597/21: מדינת ישראל

נגד

המשיב ב-בש"פ 2491/21
והמבקש ב-בש"פ 2597/21: פלוני

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996; וערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בירושלים ב-מ"ת 43780-10-19 מיום
6.4.2021 שניתנה על ידי כב' השופט אלכסנדר רון

תאריך הישיבה: ז' באייר התשפ"א (19.4.2021)

בשם המבקשת ב-בש"פ 2491/21

והמשיבה ב-בש"פ 2597/21: עו"ד יובל קידר

בשם המשיב ב-בש"פ 2491/21

והמבקש ב-בש"פ 2597/21: עו"ד מיכל קורן; עו"ד סיון כהן

החלטה

עמוד 1



1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' רון) במ"ת 43780-10-19 מיום 6.4.2021, בגדרה נדחתה בקשת העורר בבש"פ 2597/21 לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

יחד עם הערר נדונה בקשה רביעית מטעם המדינה (המבקשת בבש"פ 2491/21) לפי סעיף 62 חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצר העורר החל מיום 22.4.2021 בתשעים ימים, או עד מתן פסק דין בתפ"ח 43647-10-19 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. ביום 27.10.2019 הוגש נגד העורר כתב אישום הכולל חמישה אישומים שונים, במסגרתם יוחסו לו, בין היתר, שורה של עבירות מין שביצע בנשות צוות בית הספר אותו ניהל בתקופה הרלוונטית, בין השנים 2015-2019, וכן עבירות אלימות שביצע כלפי תלמידי בית הספר.

במסגרת האישום הראשון, נטען כי העורר נישק את אחת ממורות בית הספר (להלן: א') בניגוד לרצונה, כפה עליה לשלוח לו תמונות אינטימיות, השתמש בתמונות אלו כדי לאיים עליה שאם לא תאפשר לו לבצע בה מעשים מיניים ישלח את תמונותיה לבעלה, והפעיל כלפיה כוח פיזי תוך שביצע בה מעשים שונים.

בכלל זה, נטען כי העורר חיכך את איבר מינו בישבנה של א' בניגוד לרצונה בשתי הזדמנויות שונות תוך שאחז בכוח בשערותיה, הצמידה לשולחן באחת מכיתות בית הספר; באחת ההזדמנויות ניסה להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה ומשסירבה, שפך את זרעו על ישבנה; במספר הזדמנויות נוספות החדיר העורר את איבר מינו לפיה, חרף התנגדותה, תוך הפעלת כוח פיזי כלפיה; בפעם אחרת התנה את צאתה לחופשה בכך שתסכים כי יבצע בה מעשים מיניים; ובמקרים נוספים איים כי אם תספר לבעלה על מעשיו, הוא "ישרוף אותה ואת ילדיה וישלח לבעלה את התמונות האינטימיות", ויספר לבעלה שקיימה עימו יחסי מין בהסכמה.

עוד נטען באישום זה כי בשלב מסוים, התעורר חשדו של העורר כי בכוונת א' ומורות נוספות להתלונן על מעשיו בנציבות שירות המדינה, ובתגובה איים על א' כי יפיץ את תמונותיה ויספר לבעלה כי קיימה עימו יחסי מין בהסכמה, ודרש ממנה שלא ליצור קשר עם מורות אחרות בבית הספר.

על פי הנטען באישום השני, העורר נהג להעיר למורה נוספת בבית הספר (להלן: ד') באשר ליופייה. במועד מסוים, זימן העורר את ד' למשרדו ונגע בישבנה, ובפעם אחרת חיבקה בחוזקה חרף התנגדותה. במספר הזדמנויות, הגיע העורר לכיתתה של ד' כאשר שהתה במקום לבדה, נצמד אליה מאחור עם איבר מינו, ואחז בחזה ובירכיה מעל הבדים. באחת מאותן הזדמנויות, נישק העורר את ישבנה של ד' מעל לבגדיה; בהזדמנות אחרת ניסה לנשקה בכוח, החדיר את ידו מתחת לחולצתה, והכניס את ידו האחרת מתחת למכנסיה ונגע בישבנה - ובתגובה, ד' דחפה אותו מעליה ועזבה את המקום.

באישום השלישי נטען כי העורר התעמר במורה נוספת בבית הספר (להלן: ס'), בין היתר תוך שנהג להעיר לה על יופייה ועל לבושה. במספר הזדמנויות שונות שבהן שהתה ס' לבדה בכיתתה או במשרדו, ניגש אליה העורר מאחור, דחפה על שולחן, נצמד אליה וחיכך את איבר מינו בגופה. באחת ההזדמנויות הגיע העורר לפורקן; בחלק מהמקרים הכניס את ידו מתחת לחולצתה ונגע בבטנה ובחזה; ולעיתים הכניס את ידיו מתחת למכנסיה, נגע בישבנה ובירכיה - וכאשר ביקשה כי יחדל ממעשיו, נשק לה וביקש "רק עוד קצת".

במסגרת האישום הרביעי נטען כי העורר נהג להעיר לאשת צוות נוספת בבית הספר (להלן: ש') באשר ללבושה וליופייה; נגע באיבר מינו מעל למכנסיו לשם גירוי וסיפוק מיני כאשר שוחחו בענייני עבודה; בעשרות הזדמנויות ניסה לחבקה בחוזקה ולנשקה; ולעיתים נגע בחזה ובישבנה מעל לבגדיה והתחכך בכוח בגופה. באחת מהזדמנויות אלו, נטען כי



העורר פתח את רוכסן מכנסיו, הוציא את איבר מינו וחיכך את איברו בישבנה מעל לבגדיה - וזו בתגובה דחפה אותו ועזבה את המקום.

עוד נטען, כי במהלך התקופה בה ביצע מעשים אלו כלפי ש', איים עליה העורר בכך שאם תגיש נגדו תלונה או תחשוף את מעשיו, יפנה למכריו.

לבסוף, באישום החמישי נטען כי העורר נהג להכות תלמידים שהגיעו לבירור משמעתי במשרדו בכפות ידיהם באמצעות מקל.

בגין מעשים אלו יוחסו לעורר ריבוי עבירות של מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); מעשים מגונים לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק זה; הטרדה מיניות לפי סעיף 3(א)(2), 3(א)(3) ו-3(א)(6)(ג) לחוק מניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998; סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין; שתי עבירות של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק זה; ועשרות עבירות של תקיפת קטין או חסר ישע לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

3. בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 19.12.2019, צוין כי קיימת הסכמה בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ובית המשפט המחוזי הורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של העורר לשם בחינת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר.

4. לאחר שהוגש תסקיר מעצר בעניינו של העורר, ושני תסקירים משלימים נוספים, הורה בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 5.3.2020, על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. זאת, בשים לב לתסקירי המעצר השליליים שניתנו בעניינו של העורר, אשר בגדרם העריך שירות המבחן כי קיים "סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות דומות" שיוחסו לו.

5. העורר הגיש תחילה ערר על החלטת בית המשפט המחוזי לבית משפט זה (השופטת ע' ברון), אולם במהלך הדיון חזר בו מטענותיו והערר נדחה (בש"פ 2293/20 פלוני נ' מדינת ישראל (31.3.2020)).

6. בקשות המדינה להארכת מעצר העורר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים התקבלו, בהסכמת העורר, בהחלטות בית משפט זה מימים 27.7.2020, 15.10.2020, ו-13.1.2021.

במסגרת זאת, בתום הדיון בבקשה השלישית להארכת מעצר העורר, הורה בית המשפט (השופט ע' פוגלמן), בהסכמת הצדדים, על הארכת מעצרו בכפוף להגשת תסקיר מעצר משלים בעניינו, ולאפשרות כי יגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו - תוך שהובהר כי "אין באמור משום נקיטת עמדה בשאלת השחרור לחלופה" (בש"פ 175/21 מדינת ישראל נ' פלוני (13.1.2021)).

7. ביום 24.1.2021 הוגש תסקיר מעצר משלים בעניינו של העורר, בגדרו צוין שירות המבחן כי להתרשמותו, "גם כיום, כמו לפי כשנה ... לא חל שינוי אמיתי בעמדתו" של העורר, אשר "מתקשה להכיר במצבן" של המתלוננות.

עוד צוין, כי בשיחות שערך שירות המבחן עם המתלוננות עלה כי העורר נהג עד לאחרונה "להפעיל עליהן לחצים באמצעות אנשים שונים, ואף לאיים לפגוע במוניטין שלהם, כדי לנסות ולהשפיע על עדותן וגרסתן"; כאשר אחת מהן הגיע להעיד בבית המשפט העורר "צער וקילל אותה", ויומיים לפני מתן עדותה אף העביר מסר מאיים למשפחתה.



בסיכומם של דבר, הדגיש שירות המבחן כי קיים חשש לשיבוש מהלכי משפט וכן "סיכון גבוה לפגיעה נפשית בנשים ולהמשך היותן נתונות להפעלת לחץ או איומים כלפיהן באופן ישיר או עקיף", וכי "כל חלופה שתוצע, כולל מעצרו בפיקוח אלקטרוני, לא יפחיתו את הסיכון הגבוה ולא יתנה מענה לחשש לשיבוש מהלכי משפט", והמליץ על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

8. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת העורר ל"עין חוזר" בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים בהחלטת מיום 6.4.2021.

נקבע, כי "אם בכלל היה מקום לשקול בשנית בשאלת מעצר המבקש, הנכון הוא לעשות זאת לאחר קבלת תסקיר מעצר עדכני"; אולם, משהוגש תסקיר מעצר פחות מחודשיים וחצי קודם לכן, ומשתסקיר מעצר זה "בעייתי שבבעייתיים, אם לא מעבר לכך", אין להורות על עריכת תסקיר מעצר משלים נוסף בעניינו. זאת, בפרט לאור החשש לשיבוש מהלכי משפט, ולהתרשמות שירות המבחן כי המסוכנות הנשקפת מהעורר גבוהה, וכי הוא פועל באופן מניפולטיבי וכוחני.

על כן, קבע בית המשפט המחוזי כי "אין מנוס מדחיית הבקשה".

9. על החלטה זו הוגש הערר שלפני בבש"פ 2597/21.

לטענת העורר, משסיימו המתלוננות להעיד בהליך העיקרי, "החשש כי העורר יפנה אליהן אינו מתקיים", כלשונו, ועל כן יש להורות על עריכת תסקיר מעצר משלים בעניינו לשם בחינת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר או למעצרו באיזוק אלקטרוני.

נוסף על כך, בנימוקי הערר מטיל העורר דופי בעדויות המתלוננות, וטוען כי חל "כרסום עמוק שיש בו שינוי משמעותי בתשתית הראייתית לכאורה".

בהתייחס לבקשת המדינה להארכת מעצר, טענו באות כוח העורר בדיון שהתקיים לפני כי בחלוף הזמן, נקודת האיזון נוטה לטובתו ויש להורות על שחררו לחלופת מעצר או על מעצרו באיזוק אלקטרוני. זאת, בפרט מאחר שעתידים להתקיים דיוני הוכחות נוספים בתיק, וסיימו אינו צפוי בקרוב.

10. מנגד, במסגרת בקשת המדינה להארכת מעצר העורר בבש"פ 2597/21, נטען כי המעשים המיוחסים לעורר מלמדים על המסוכנות הנשקפת ממנו לשלום הציבור. זאת, בפרט מאחר שמדובר בעבירות מין שבוצעו כלפי ארבע מתלוננות שונות על פני תקופה ממושכת של מספר שנים; המעשים בוצעו תוך ניצול יחסי מרות ושימוש בסחיטה ואיומים כלפי המתלוננות; ואף כללו מעשים של שיבוש מהלכי משפט.

עוד נטען, כי המסוכנות הנשקפת מהעורר "מתעצמת" לנוכח התנהלותו כלפי המתלוננות תוך כדי ההליך הפלילי, כפי שזו עולה מתסקיר המעצר המשלים שהוגש בעניינו.

בהתייחס לקצב התקדמות ההליך, צוין כי לאחר שהושלמו שש דיוני הוכחות בתיק והושלמה שמיעת עדויות ארבע המתלוננות ועדים נוספים, שוחררו באי כוחו הקודמים של העורר מייצוג, בהחלטת בית המשפט המחוזי בתיק העיקרי מיום 10.2.2021, בשל טענותיהם להתנהלות מאיימת מצדו ומצד שלוחיו כלפיהם. כתוצאה מכך, בוטלו שני מועדי הוכחות שנקבעו לחודש פברואר.

עוד צוין, כי באות כוחו הנוכחיות של העורר הודיעו כי נטלו על עצמן את ייצוג העורר בתיק ביום 21.2.2021, ובשלב זה קבוע מועד לדיון ליום 20.4.2021 לבירור הסכמה בדבר עובדות וראיות לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח



[משולב], התשמ"ב-1982, וכן קבועים שני דיוני הוכחות לימים 5.5.2021 ו-7.6.2021.

בדיון שהתקיים לפניי, הוסיף וטען בא כוח המדינה כי בניגוד לטענות העורר, אין "כרסום ראייתי" בתיק, שכן "המתלוננות העידו כפי שהעידו במשטרה", כלשונו.

11. לאחר שעיינתי בערר ובבקשת המדינה, ושמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין בקשת המדינה להארכת מעצרו של העורר להתקבל; ואילו דין הערר להידחות.

כידוע ככל שתקופת המעצר מתארכת, נקודת האיזון נעה לעבר זכותו של נאשם לחירות באופן אשר עשוי להטות את הכף לשחרורו לחלופת מעצר, או להורות על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

אומנם, במקרה דנן, העורר מצוי במעצר מאחורי סורג ובריח מזה תקופת זמן לא מבוטלת של קרוב לשנה וחצי. אולם, לאורך תקופה ממושכת זו שירות המבחן שב והביע את עמדתו בארבע הזדמנויות שונות כי לא ניתן להפיג את המסוכנות הגבוהה להישנות העבירות מצד העורר באמצעות חלופת מעצר, ואף הצביע על הסלמה בהתנהלותו בתסקיר המשלים האחרון שהוגש לפני פחות מ-3 חודשים. זאת, תוך שהודגש כי משיחות עם המתלוננות עולה כי העורר נקט כלפיהן באיומים, קללות וצעקות.

נוסף על כך, באי כוחו הקודמים של העורר שוחררו מייצוג תוך שצינו כי העורר וגורמים מטעמו נוקטים באיומים כלפיהם. זאת, באופן העולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן בדבר המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו ועם טענות המתלוננות לאיומים מצידו; ובאופן אשר על פני הדברים הביא להארכת ההליך העיקרי בעניינו של העורר כתוצאה ישירה מהתנהלותו.

בנסיבות אלו, איני רואה כל טעם להורות על עריכת תסקיר מעצר משלים בעניינו של העורר, ואף איני סבור כי יש בחלוף הזמן כדי להטות את הכף לעבר שחרור העורר לחלופת מעצר או להורות על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

למעשה, דומה כי ההפך הוא הנכון: מתסקירי המעצר המשלימים ומהחלטת בית המשפט המחוזי באשר לשחרור באי כוחו הקודמים של העורר מייצוג, מתגבשת תמונה שלפיה ככל שחלף הזמן התחדדה המסקנה כי נשקפת מהעורר מסוכנות משמעותית יותר, אשר באה לידי ביטוי באיומים כלפי המתלוננות ובאי כוחו - באופן הממחיש אף את החשש להישנות עבירות מצידו.

12. אשר על כן, הערר נדחה, ואילו בקשת המדינה להארכת מעצרו כאמור בפסקה 1 לעיל - מתקבלת.

ניתנה היום, ז' באייר התשפ"א (19.4.2021).

ש ו פ ט